

การศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน¹

อิสระพงษ์ พลธานี² และอุมามพร บุญเพชรแก้ว³

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการศึกษาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาพฤติกรรมความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยเป็นการวิจัยแบบผสมผสาน ที่มีลักษณะการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ผู้วิจัยเลือกเทคนิคการสุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (non-probability) และใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ จำนวน 381 คน โดยใช้การเทียบตารางของ Krejcie และ Morgan และการสุ่มตัวอย่างแบบลูกโซ่ (snow ball) ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจำนวน 30 คน ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้การวิเคราะห์เนื้อหาที่เป็นการสรุปเป็นรายประเด็นในการสรุปข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความพึงพอใจด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว (1) ความพึงพอใจต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านความประทับใจมากที่สุด โดยพบว่า มีกิจกรรมที่ทำให้เพลิดเพลินกับการชมแหล่งท่องเที่ยว (2) ความพึงพอใจต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยพบว่า การจัดกิจกรรมที่มีความเหมาะสมมากที่สุด (3) ความพึงพอใจต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว โดยพบว่า มีความงดงามของแนวปะการังมากที่สุด (4) ความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยพบว่า จำนวนร้านอาหารมีจำนวนเพียงพอมากที่สุด (5) ความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่ง

¹ บทความนี้พัฒนาจากผลการศึกษาเรื่อง “ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว และการตลาดของการท่องเที่ยวทางทะเลในอำเภอไทย”

² อาจารย์ ดร. ประจักษ์คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม อีเมล : isarapong_aaa@hotmail.com โทร : 0 3430 0481-4

³ อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม อีเมล : aumzana@hotmail.com โทร : 05 8118 3294

ท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน โดยพบว่า ผู้ประกอบการมุ่งคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนมากที่สุด และ (6) ความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวน้อยที่สุด โดยพบว่า มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง แต่สิ่งที่ต้องพัฒนาคือสภาพเส้นทางของการเดินทาง

คำสำคัญ : 1. ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว 2. การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 3. เกาะเต่า
4. จังหวัดสุราษฎร์ธานี

A study on potential of tourist attractions on Tao Island in Surat Thani Province as a guideline to promote sustainable tourism

Issarapong Poltanee⁴ and Umaporn Boonphetkaew⁵

Abstract

This research aimed to study tourist attraction potential of Tao Island in Surat Thani Province, specifically to study tourist's behavioral satisfaction with the tourist attraction potential of Tao Island and to propose guidelines for tourism development. This is integrated (mixed) research, using quantitative and qualitative methods in data collection. The sample population for this research is foreign tourists who visited Tao Island. Based on Krejcie & Morgan Table, 381 samples were chosen, using the purposive sampling method with non-probability for quantitative research. 30 samples were chosen, using the snowball sampling method for qualitative research. Statistics for quantitative analysis comprised mean, percentile, and standard deviation. Additionally, content analysis was conducted to analyze data and arrive at issue summary for qualitative analysis. The results of this study in terms of foreign tourists' satisfaction towards tourist attractions are as follows. 1) Regarding impression, tourists were mostly satisfied with potential of the tourist attractions; it was found that there were activities which rendered the visit entertaining. 2) Regarding tourism activities, tourists were mostly satisfied with suitable activities provided. 3) Regarding tourist attractions, tourists were mostly satisfied with the beauty of the coral reefs. 4) Regarding facilities provided, tourists were mostly satisfied with sufficient number of restaurants. 5) Regarding environment and participation of the locals, tourists were mostly

⁴ Lecturer Ph.D. at Faculty of Liberal Arts and Science, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus, Nakhon Pathom, Thailand. Email address: isarapong_aaa@hotmail.com Tel : 0 3430 0481-4

⁵ Lecturer at Faculty of Liberal Arts and Science, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus, Nakhon Pathom, Thailand. Email address: aumzana@hotmail.com Tel: 05 8118 3294

satisfied with the fact that entrepreneurs focused more on the environment and culture than their personal benefits. And 6) The least satisfactory aspects was tourist accessibility; it was found that the public relations kept people informed continually, but they still need to develop and improve transport routes.

Keywords: 1. Potential of tourist attractions 2. Sustainable tourism 3. Tao Island
4. Surat Thani Province

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดการหมุนเวียนของรายได้ และรายได้จากการท่องเที่ยวสามารถนำไปพัฒนาประเทศและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน (Boonlerd Jittangwattana & Pensiri Srikampa, 2014, p. 1) โดยอุปสงค์หรือความต้องการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดอุปทานหรือบริการต่างๆ มากมายหลากหลายประเภท เพื่อรองรับจำนวนที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวที่มีความต้องการที่หลากหลาย (Ranee Esichaikul, 2012) การท่องเที่ยวในประเทศไทยปัจจุบันยังคงได้รับความนิยมในด้านการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากปัจจัยหลายๆ ด้าน ทั้งด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ที่ตั้งและภูมิประเทศ ศิลปวัฒนธรรม รวมถึงประเพณีที่สืบทอดต่อกันมา ถือเป็นเอกลักษณ์ที่ทำให้ชาวต่างชาติตัดสินใจมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ซึ่งช่วยเอื้อต่อการท่องเที่ยวในประเทศให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้น เพราะรัฐบาลจะส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มความสะดวกสบายในการรองรับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ จากการรายงานสถานการณ์อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยซึ่งยังคงได้เปรียบจากภาพลักษณ์ของความคุ้มค่าเงิน โดยจุดขายที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวคือ ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ซึ่งนักท่องเที่ยวให้ความสนใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยยังคงนิยมแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายทะเล (Sarunya Varakunvit, 2015, p. 124) ประเทศไทยจึงเหมาะแก่การส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวมาพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ต่อไป

จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วโลก ทั้งนี้รายงานสถิติของกรมการท่องเที่ยวรายงานว่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ในปี 2558 (Ministry of Tourism and Sports, 2016) จำนวน 4.91 ล้านคน กระจายในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ คือ เกาะสมุย เกาะพะงัน และเกาะเต่า ตามลำดับ อย่างไรก็ตามเกาะพะงัน และเกาะเต่า โดยเฉพาะเกาะเต่า ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญ โดยพื้นที่เกาะเต่ามีหาดทรายที่มีความสงบและความสวยงามตามธรรมชาติ ลึกลงไปได้ทะเลของเกาะเต่ายังมีแนวปะการังที่อุดมสมบูรณ์ ทั้งปะการังน้ำตื้นและน้ำลึกที่สวยงาม และมีชื่อเสียงด้านการดำน้ำที่ดีแห่งหนึ่งของประเทศไทย (Phunjavit Weerakul, 2016) ประกอบกับผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวภายในเกาะเป็นผู้ประกอบการในพื้นที่และเริ่มก้าวสู่การบริหารกิจการรุ่นที่ 2 ซึ่งถือว่าเป็นไปตามวิถึประสพของรัฐบาลที่ต้องการให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ชุมชนท้องถิ่นมีรายได้จากการท่องเที่ยว และวางแผนโดยกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยกำหนดเป้าประสงค์ทาง

ยุทธศาสตร์ คือ เป็นจังหวัดมีการจัดการศักยภาพทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนตอบรับกับกระแสโลก โดยเน้นการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวหลักให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ มีตัวชี้วัด คือ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (Surat Thani Province, 2016) เกาะเต่าจึงเหมาะที่จะพัฒนาให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อเป็นการกระจายรายได้และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

เกาะเต่าเป็นส่วนหนึ่งของอำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากสมัยการปกครองของคณะราษฎร กรมราชทัณฑ์ได้ใช้เกาะเต่าเป็นเรือนจำคุมขังนักโทษการเมืองรุ่นกบฏวระเดช พ.ศ. 2476 เนื่องจากเกาะแห่งนี้เป็นเกาะกลางทะเลอ่าวไทยที่ตั้งอยู่โดดเดี่ยว ห่างไกลจากฝั่งและเกาะอื่นๆ มีผืนทะเลกว้างไกลเป็นปราการธรรมชาติจากความสำคัญสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตจึงส่งผลต่อการท่องเที่ยวในปัจจุบัน แต่จากการที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เปิดให้นักท่องเที่ยวได้เข้าไปท่องเที่ยวและมีความเป็นธรรมชาติค่อนข้างสูงจึงทำให้เกาะเต่าได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ฉะนั้นการศึกษาข้อมูลของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องมีการศึกษาเพื่อที่จะทำให้ทราบว่า นักท่องเที่ยวมีลักษณะการท่องเที่ยวอย่างไรและพึงพอใจในต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่าในด้านใดบ้าง เพื่อเป็นข้อมูลให้กับองค์กรการวางแผน ทั้งในพื้นที่หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการออกนโยบายทางการท่องเที่ยวในระดับประเทศ นำข้อมูลที่ได้ที่เป็นปัจจุบันไปปรับใช้ในการที่จะสร้างแผนการรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างตรงจุด และเป็นการสร้างความยั่งยืนจากการท่องเที่ยวให้กับคนในท้องถิ่น และจากยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2558-2560 ที่มีเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจ และกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นในทุกๆระดับชั้น เพื่อลดความเหลื่อมล้ำด้านรายได้และสังคม สร้างความมั่นคงอย่างมั่นคงและยั่งยืน เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวทางการท่องเที่ยว และเพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายมากขึ้นหรือเพื่อเป็นการสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในพื้นที่เกาะพะงันต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

วิธีการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ (qualitative and quantitative research) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 80,226 คน (Department of Tourism, 2014) ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (non-probability) และการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สามารถเป็นตัวแทนประชากรจำนวน 381 คน โดยใช้การเทียบตารางของ Krejcie & Morgan (1970, pp. 607-610) ที่ระดับนัยสำคัญที่ .05 ขนาดความคลาดเคลื่อน ± 5 ที่ค่าความเชื่อมั่น 90 เปอร์เซ็นต์

2. การสัมภาษณ์เชิงลึกนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำนวน 30 คน ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างโดยไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็น (non-probability) และการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบลูกโซ่ (snowball sampling) โดยการสัมภาษณ์ตามข้อมูลที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ประเภท ได้แก่

1. การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการใช้แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างแบบสำรวจพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว 8 ด้าน ได้แก่ วัตถุประสงค์การเดินทาง ความถี่ในการเดินทาง ลักษณะการเดินทาง การได้รับข้อมูลข่าวสาร กิจกรรมการท่องเที่ยว ประเภทของที่พัก ระยะเวลาที่พัก และค่าใช้จ่าย

2. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้แบบความพึงพอใจต่อศักยภาพของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวบริเวณเกาะเต่า โดยเป็นแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว 6 ด้าน ได้แก่ ด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านความประทับใจ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวและด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) เพื่ออธิบายลักษณะกลุ่มตัวอย่างจากการวิจัยที่เป็นตัวแปรเชิงปริมาณ (quantitative variable) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ (percentage) โดยทำการสรุปเป็นลำดับตามลักษณะการให้ความสำคัญ

จากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยจัดทำการสรุปข้อมูลเป็นประเด็นที่สอดคล้องกับข้อคำถามที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว

ศักยภาพ เป็นความพร้อมในสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการ ทั้งการเปลี่ยนแปลงการพัฒนาและการปรับปรุง ดังนั้น แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งจะมีศักยภาพแตกต่างกัน และการกำหนดปัจจัยการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีการใช้เครื่องมือที่เหมาะสมและน่าเชื่อถือ เพื่อให้ได้ผลการประเมินออกมาได้แม่นยำและมีการจัดการที่เหมาะสมต่อไป (Suporn Hanthong, 2000) นอกจากนี้ Boonlerd Jittangwattana & Pensiri Srikampa (2014, pp. 30-44) ได้ให้ความหมายของศักยภาพ ว่าหมายถึง ความพร้อมในด้านคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของแหล่งหรือทรัพยากรท่องเที่ยวในการให้บริการด้านการท่องเที่ยวแก่ผู้มาเยี่ยมเยือน ซึ่งมีความแตกต่างกันตามประเภทแหล่งหรือทรัพยากรการท่องเที่ยว นั้นๆ ที่สำคัญ 4 ประการ หรือที่เรียกว่า 4 As คือ

1. ความน่าดึงดูดใจของสถานที่ (attraction) หมายถึง แหล่งหรือทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สามารถเรียกร้องและกระตุ้นความสนใจของนักท่องเที่ยว มีเสน่ห์เฉพาะตัวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น เช่น ชายหาดทรายขาว น้ำตกที่มีความสวยงาม

2. ความสะดวกในการเข้าถึง (accessibility) หมายถึง แหล่งหรือทรัพยากรการท่องเที่ยว หากมีความสะดวกในการเดินทางเข้าถึงและเที่ยวชมได้อย่างสะดวกและปลอดภัย ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดอรรถรสในการท่องเที่ยวได้มาก ถ้าแหล่งท่องเที่ยวสวยงามแต่ขาดความสะดวกในการเข้าถึง นักท่องเที่ยวก็จะไม่เดินทางไปเที่ยวชมได้

3. ความประทับใจ (amenity) หมายถึง แหล่งหรือทรัพยากรการท่องเที่ยว ก่อให้เกิดความประทับใจ และซาบซึ้งในการเที่ยวชม เช่น ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ เช่น ปราสาทราชวัง วัด โบราณสถานต่างๆ หรือแม้แต่ทรัพยากรธรรมชาติที่เหมาะสมแก่การพักผ่อน อาทิ อุทยานแห่งชาติทางบกและทางทะเล หรือทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดความสนุกสนาน เช่น การร่วมงานเทศกาลและประเพณีต่างๆ

4. องค์ประกอบของการบริการ (ancillary service) สถานที่ท่องเที่ยวควรจัดสรร การบริการด้านต่างๆ ให้กับนักท่องเที่ยว หน่วยงาน และภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่ออำนวยความสะดวกและดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมายังสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านั้น มีองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ การบริการด้านการตลาด เช่น การให้บริการข้อมูลข่าวสาร การท่องเที่ยว การส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว การศึกษาวิจัยด้านความต้องการของ นักท่องเที่ยว การส่งเสริมความร่วมมือด้านการตลาดเป็นพันธมิตรในกลุ่มอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว รวมถึงการประสานความร่วมมือด้านการพัฒนาและการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น การส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจากความร่วมมือของทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ Kozak และ Remington (1999, pp. 273-283) ได้อธิบายศักยภาพ ของแหล่งท่องเที่ยว ที่จะส่งผลต่อสภาพการแข่งขันทางการท่องเที่ยวนั้น คือ สถานที่ ท่องเที่ยวนั้นจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของสองปัจจัยพื้นฐานรวมกัน คือ 1) ปัจจัยหลัก เช่น สภาพภูมิอากาศ นิเวศวิทยา วัฒนธรรม สถาปัตยกรรม มรดก และ 2) ปัจจัยเฉพาะ ของภาคการท่องเที่ยว เช่น โรงแรม การขนส่ง และกิจกรรมเพื่อความบันเทิงด้าน การท่องเที่ยว โดย Barbosa, Falcão de Oliveira, & Rezende, (2010, pp. 1067-1095) ได้กำหนดขอบเขตและมิติของการศึกษาความสามารถในการแข่งขันของสถานที่ ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐาน (โครงสร้างพื้นฐานทั่วไปและการเข้าถึงแหล่ง ท่องเที่ยว) การท่องเที่ยว (บริการทางด้านการท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ แหล่งท่องเที่ยว และการตลาด) นโยบายสาธารณะ (นโยบายสาธารณะ ความร่วมมือ ระดับภูมิภาค และการตรวจสอบ) เศรษฐกิจ (เศรษฐกิจท้องถิ่นและความสามารถทาง ธุรกิจ) การพัฒนาอย่างยั่งยืน (ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านวัฒนธรรม)

แนวคิดด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

Ramphaiphan Keosuriya (2013) กล่าวถึงการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนว่า การพัฒนา ทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และ สุขทรียภาพ โดยใช้ทรัพยากรอันทรงคุณค่าอย่างชาญฉลาด สามารถรักษาเอกลักษณ์ ของธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นไว้ให้นานที่สุด เกิดผลกระทบน้อยที่สุด และใช้ ประโยชน์ได้ยาวนานที่สุด Nippon Chuamuangphan (2015) ได้ให้ความหมายของ การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หมายถึง การวางแผน และตั้งเป้าหมายอย่างชัดเจน เพื่อให้เกิดการนำหลักการไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ และแหล่งท่องเที่ยวจำเป็นต้อง คำนึงถึงการอนุรักษ์และรักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรในพื้นที่ และคำนึงถึงผลกระทบ ทางสิ่งแวดล้อม พัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน เป็นการจัดการด้านการท่องเที่ยวที่ ตอบสนองต่อผู้เป็นเจ้าของทรัพยากรหรือท้องถิ่นในปัจจุบัน ซึ่งคำนึงถึงการป้องกันและสวน

รักษาทรัพยากรต่างๆ ไว้เพื่ออนุชนรุ่นต่อไป โดยการจัดการทรัพยากรเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยว แต่ในขณะเดียวกันก็รักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและระบบนิเวศทางธรรมชาติให้คงอยู่ซึ่งเป็นรูปแบบการพัฒนาที่มีความรับผิดชอบต่อพื้นที่ทรัพยากรท่องเที่ยว โดยเน้นการใช้ประโยชน์ตามแนวทางการอนุรักษ์เพื่อไปสู่ความยั่งยืนที่ต้องอาศัยความร่วมมือกันหลายฝ่าย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในลักษณะของการมีส่วนร่วม การที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนนั้นต้องร่วมมือกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยว ซึ่ง Ramphaiphan Keosuriya (2013) ได้กล่าวว่าจะประกอบด้วยหลักการที่สำคัญอยู่ 10 ประการ ดังนี้

1. อนุรักษ์โดยใช้ทรัพยากรอย่างพอดี โดยต้องมีวิธีการจัดการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เดิมอย่างเพียงพอ หรือใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องคำนึงถึงคุณภาพของธรรมชาติ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น การปรับปรุงและฟื้นฟูทรัพยากรนั้น ต้องคงความเป็นเอกลักษณ์อย่างดั้งเดิมไว้ให้มากที่สุด เกิดผลกระทบอันเป็นผลเสียน้อยที่สุด

2. ลดการบริโภคและใช้ทรัพยากรที่เกินความจำเป็นและลดของเสีย โดยผู้ที่เกี่ยวข้องต้องร่วมกันวางแผนการจัดการการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ หรือจัดหาทรัพยากรอื่นที่มีคุณสมบัติและมีคุณภาพเหมือนกันใช้ทดแทนกันได้ เพื่อลดการใช้ทรัพยากรที่หายาก

3. รักษาและส่งเสริมความหลากหลายของธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรม โดยการเพิ่มคุณค่าและมาตรฐานการบริการ เพื่อให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาในการท่องเที่ยว ณ สถานที่นั้นนานขึ้นหรือกลับไปเที่ยวซ้ำอีก

4. ประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว ต้องมีการประสานแผนการพัฒนาในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาล, อบต.) แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาของกระทรวง ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เพื่อให้การพัฒนาการทำงานในสถานที่ท่องเที่ยวเดียวกันมีศักยภาพเพิ่มมากขึ้น

5. นำการท่องเที่ยวขยายฐานเศรษฐกิจในท้องถิ่น ต้องประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานรัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น โดยนำไปประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมการขายการท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปเที่ยวให้มากขึ้น เป็นการสร้างรายได้สู่ประชากรที่ประกอบการในท้องถิ่น

6. การมีส่วนร่วมโดยการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับท้องถิ่น ต้องร่วมทำงานกับท้องถิ่นแบบเป็นองค์กรรวม โดยเข้าร่วมในลักษณะของหน่วยงานร่วมจัด นอกจากนั้น ยังต้องประสานเครือข่ายระหว่างองค์กรและท้องถิ่น เพื่อยกระดับคุณภาพ

ของการจัดการการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

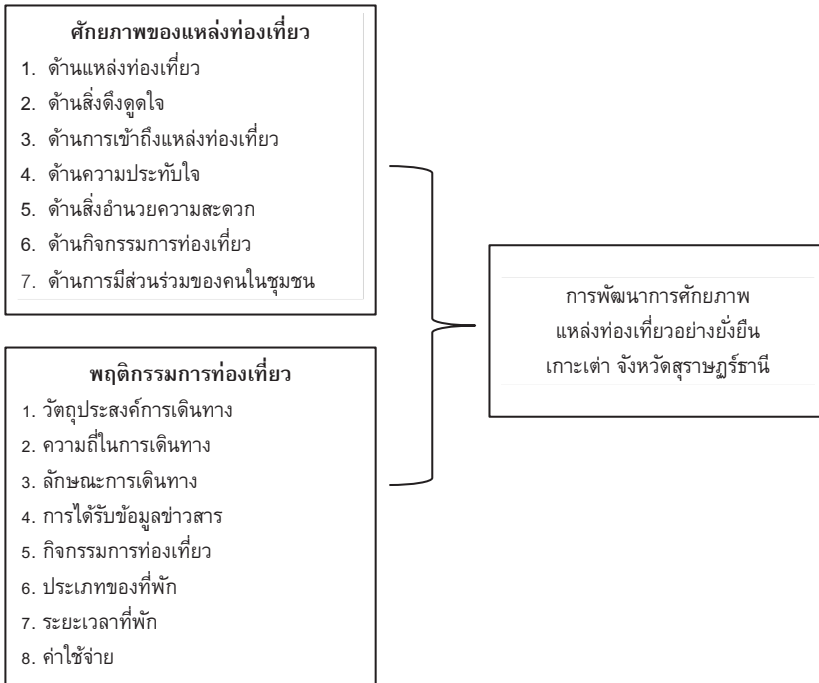
7. มีการประชุมกับผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน ต้องมีการประสานกับประชาคมในพื้นที่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยว หน่วยงานราชการที่รับผิดชอบในพื้นที่ ร่วมประชุมหารือทั้งการเพิ่มศักยภาพให้กับแหล่งท่องเที่ยว การประเมินผลกระทบการท่องเที่ยว การแก้ไขปัญหาที่เกิดจากผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการตลาด โดยจัดการประชุมกันอย่างสม่ำเสมอ

8. การพัฒนาบุคลากร ต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ความรู้ การฝึกอบรม การส่งเจ้าหน้าที่ดูงานอย่างสม่ำเสมอ ให้มีความรู้ มีแนวคิด และวิธีปฏิบัติ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนนับเป็นการพัฒนาบุคลากรในองค์กร และเป็นการช่วยยกระดับมาตรฐานการบริการการท่องเที่ยว

9. การจัดเตรียมข้อมูล คู่มือในการบริการข่าวสารการท่องเที่ยว ต้องร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องจัดเตรียมข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว ข่าวสารการบริการการขยายให้พร้อม และเพียงพอต่อการเผยแพร่ อาจจัดทำในรูปสื่อทัศนูปกรณ์รูปแบบต่างๆ เช่น คู่มือการท่องเที่ยว คู่มือการตลาดการท่องเที่ยวในรูปเอกสาร เป็นต้น

10. ประเมินผล ตรวจสอบ และวิจัย จำเป็นต่อการแก้ปัญหาและเพิ่มคุณค่าคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว การลงทุนในธุรกิจท่องเที่ยว โดยจะต้องมีการประเมินผล การตรวจสอบผลกระทบ และการศึกษาวิจัยอย่างสม่ำเสมอ โดยการสอบถามผู้ให้บริการโดยตรง การสอบถามความเห็นจากใบประเมินผลหรือการวิจัยตลาดการท่องเที่ยว เพื่อทราบผลของการบริการนำมาปรับปรุงและแก้ไขการจัดการการบริการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อความประทับใจและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

กรอบแนวคิด

ผลการวิจัย

1. นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 26–35 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัท รายได้ต่อเดือน 3,001–4,000 ดอลลาร์ มีสถานภาพโสด เป็นนักท่องเที่ยวภูมิสำเนาทวีปยุโรป

2. พฤติกรรมกรท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี วัตถุประสงค์ในการเดินทาง คือ เรียนดำน้ำ ความถี่ของการเดินทางท่องเที่ยว คือ 1 ครั้ง ในทุก 1 ปี ลักษณะการเดินทาง คือ เดินทางกับกลุ่มเพื่อน ได้รับข้อมูลด้านการท่องเที่ยว จากวารสาร/นิตยสาร/คู่มือเดินทาง กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ชื่นชอบ คือ การดำน้ำ ประเภทของที่พักรที่เลือก คือ รีสอร์ท ระยะเวลาพักรแรม คือ 1-2 สัปดาห์ ค่าใช้จ่ายต่อคนต่อวัน คือ 4,001- 5,000 บาท แหล่งท่องเที่ยวที่ชื่นชอบที่สุด คือ หาดทรายรี

3. ผลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเกี่ยวกับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3.1 ผลการศึกษาความพึงพอใจจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเกี่ยวกับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว	3.70	0.67	มาก
ด้านการเข้าถึง	3.25	0.69	ปานกลาง
ด้านความประทับใจ	3.77	0.59	มาก
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.54	0.76	มาก
ด้านกิจกรรม	3.71	0.72	มาก
ด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนท้องถิ่น	3.37	0.87	ปานกลาง
รวม	3.51	0.81	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$, S.D. = 0.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า 1) ด้านความประทับใจต่อแหล่งท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.59) 2) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 0.72) 3) ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยว อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.67) 4) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.76) 5) ด้านสิ่งแวดล้อมและชุมชนท้องถิ่น อยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 0.87) และด้านที่น้อยที่สุด คือ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว อยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.25$, S.D. = 0.69) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยวของเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.70$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า (1) ความงดงามของแนวปะการังมากที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.67) 2) ความสวยงามของทัศนียภาพบนเกาะ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = 0.54) 3) ความงามของชายหาด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$, S.D. = 0.61) 4) ความเป็นมิตรไมตรีของคนในท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$, S.D. = 0.59) 5) ความใสของน้ำทะเลโดยปกติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.62) 6) มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่น่าสนใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.63$, S.D. = 0.57) 7) มีเทศกาลที่เป็นเอกลักษณ์และดึงดูดใจ อยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 0.54) และน้อยที่สุด คือ ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว อยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.29$, S.D. = 0.57)

ความพึงพอใจต่อศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.25$, S.D. = 0.69) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องในระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.91) 2) มีแผนพับข้อมูล ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.53$, S.D. = 0.52) 3) มีแผนที่บอกสถานที่ท่องเที่ยวอย่างชัดเจน ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.48$, S.D. = 0.50) 4) สามารถเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวก ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.23$, S.D. = 0.51) 5) ความเชื่อมโยงกับเส้นทางการท่องเที่ยวหลัก ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.19$, S.D. = 0.69) 6) มีป้าย/สัญลักษณ์ป้ายบอกทาง ตลอดจนป้ายเตือนต่างๆ โดดเด่นและอ่านง่าย ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.78$, S.D. = 0.59) และน้อยที่สุด คือ สภาพเส้นทางของการเดินทาง ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.66$, S.D. = 0.72)

ความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านความประทับใจ เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) มีกิจกรรมที่ทำให้เพลิดเพลินกับการชมแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.55) 2) รูปแบบของกิจกรรมมีความหลากหลาย ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.62) 3) มีมาตรการด้านความปลอดภัยและระบบเตือนภัย ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 0.63) 4) จำนวนพนักงานบริการบนเกาะมีเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.73$, S.D. = 0.63) และน้อยที่สุด คือ ความพร้อมของสาธารณูปโภคพื้นฐาน ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.57$, S.D. = 0.54)

ความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า 1) จำนวนร้านอาหารมีจำนวนเพียงพอมากที่สุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$, S.D. = 0.54) 2) ห้องพักรมมีจำนวนเพียงพอ ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$, S.D. = 0.60) 3) ท่าเรือและเรือมีจำนวนเพียงพอ ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.59$, S.D. = 0.53) 4) การให้ข้อมูลเรื่องความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.38$, S.D. = 0.80) 5) จำนวนศูนย์ให้บริการท่องเที่ยวมีจำนวนเพียงพอ ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.15$, S.D. = 0.63) น้อยที่สุด คือ มีแหล่งช้อปปิ้งหลากหลาย สินค้าดี ราคาถูก คนขายอัธยาศัยดี ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.03$, S.D. = 0.55)

ความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) การจัดกิจกรรมที่เหมาะสมมากที่สุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = 0.64) 2) กิจกรรมมีความคุ้มค่าเงินที่เสียไป ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.81$, S.D. = 0.79) 3) กิจกรรมที่ก่อให้เกิดการทำลายสภาพธรรมชาติบริเวณชายฝั่ง ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.66$,

S.D. = 0.75) และที่น้อยที่สุด คือ กิจกรรมมีความปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยว ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.36$, S.D. = 0.53)

ความพึงพอใจต่อศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 0.87) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 1) ผู้ประกอบการมุ่งคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนมากที่สุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$, S.D. = 0.74) 2) กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ไม่กระทบกับสิ่งแวดล้อม ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41$, S.D. = 0.88) 3) แหล่งท่องเที่ยวและชุมชนไม่ถูกรบกวนจากกิจกรรมการท่องเที่ยว ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 0.78) และน้อยที่สุด คือ การพัฒนาระบบการกำจัดขยะที่เหมาะสม ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.22$, S.D. = 0.72)

3.2 ผลการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเกี่ยวกับศักยภาพในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

3.2.1 ความน่าดึงดูดใจของสถานที่ (attraction) ของเกาะเต่า นั้นมีแหล่งหรือทรัพยากรการท่องเที่ยวทางทะเลที่สามารถและกระตุ้นความสนใจของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างมากซึ่งถือเป็นเสน่ห์เฉพาะพื้นที่ ธรรมชาติมีความสมบูรณ์ค่อนข้างมาก ซึ่งจากการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่าทรัพยากรการท่องเที่ยวหลักที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว คือ แหล่งปะการังที่สวยงามใต้ท้องทะเล ซึ่งในแต่ละอ่าวจะมีทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ คือ แนวปะการังสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะอ่าวโดนด ถ้าวามีความสมบูรณ์อยู่ในระดับมาก กล่าวคือนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางชายหาดเพียงไม่กี่ก้าวก็สามารถดำน้ำดูปะการังที่มีความหลากหลายของโลกใต้ทะเลได้อย่างสะดวก นอกจากนี้ความสวยงามของลักษณะภูมิประเทศ โขดหิน จุดชมวิวยังเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ให้เดินทางมาท่องเที่ยว

3.2.2 ความสะดวกในการเข้าถึง (accessibility) ซึ่งจากการสัมภาษณ์เชิงลึกนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจะพบว่า การเดินทางมาท่องเที่ยวยังเกาะเต่าสามารถเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางด้วยเรือเร็วหรือเรือนอน และเรือขนส่ง ที่เป็นของผู้ประกอบการเอกชน ซึ่งออกเดินทางทุกวันเริ่มตั้งแต่ช่วงเช้ามืดถึงช่วงบ่าย แต่การเดินทางค่อนข้างใช้เวลานาน และมีความน่ากลัวในช่วงหน้ามรสุม อยากให้เพิ่มรูปแบบการเดินทางที่สะดวกสบายขึ้น เช่น เครื่องบินทะเล นอกจากนั้น นักท่องเที่ยวจะได้รับการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องในการรับรู้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในพื้นที่

3.2.3 ความประทับใจ (amenity) สิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวด้านความประทับใจของเกาะเต่า มาจากการมีแนวปะการังที่สวยงาม ซึ่งส่งผลให้เกิดกิจกรรมที่ทำให้เกิดความเพลิดเพลินคือ การดำน้ำชมปะการังและสัตว์น้ำต่างๆ โดยเฉพาะปลาทะเล ทั้งนี้ การดำน้ำตื้นซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถทำกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้และปฏิบัติตามคำแนะนำได้เลย แต่ต่อมาได้เกิดแรงบันดาลใจในการสมัครเข้าอบรมการเรียนรู้ดำน้ำลึก ส่งผลให้เกาะเต่ากลายเป็นจุดหมายปลายทางที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาเพื่อเรียนดำน้ำลึก ซึ่งนักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจกับรูปแบบกิจกรรมที่มีความโดดเด่นเฉพาะตัว นอกจากนี้พบว่า หาดทรายรี อ่าวลึก อ่าวโตนด โดยเป็นพื้นที่ที่มีกิจกรรมและความสวยงามของพื้นที่อยู่ในระดับต้นที่ทำให้เพลิดเพลินกับการชมแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด

3.2.4 องค์ประกอบของการบริการ (ancillary service) จากการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลเชิงลึกนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ พบว่า ร้านอาหารในพื้นที่มีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว และนอกจากนั้นที่พักในพื้นที่มีลักษณะที่หลากหลาย เช่น ห้องพักราคาถูก โรงแรมที่มีการบริการตามมาตรฐานสากล มีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว รวมทั้งพนักงานผู้ให้บริการยังสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ และในอนาคตนักท่องเที่ยวมองว่า การเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวในอนาคตเป็นสิ่งที่ดีในการที่จะสร้างรายได้ให้กับเกาะเต่า แต่มีข้อควรคำนึงคือ การเพิ่มจำนวนนั้นควรเป็นการเพิ่มที่สอดคล้องกับจำนวนที่พัก และการให้บริการในด้านอื่นๆ ของพื้นที่รองรับด้วย เพื่อที่จะทำให้พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวไม่เสื่อมโทรมมากเกินไป ในขณะที่เดียวกันจากการมีรายได้จากนักท่องเที่ยวหากมีการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวแล้วนั้น รายได้ก็ควรจะกระจายลงสู่ชุมชนอย่างทั่วถึงเช่นเดียวกัน

สรุปและอภิปรายผล

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาเกาะเต่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท มีสถานภาพโสด และส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวภูมิลาเนาทวีปยุโรป

พฤติกรรมการท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี วัดอุปสงค์ในการเดินทางคือ เรียนดำน้ำ ความถี่ของการเดินทางท่องเที่ยวเป็นประจำทุก 1 ปี ส่วนใหญ่เดินทางกับกลุ่มเพื่อน และได้รับข้อมูลจากวารสาร/นิตยสาร/คู่มือเดินทาง นอกจากนี้กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ชื่นชอบ คือ การดำน้ำ และเลือกที่พักประเภทรีสอร์ท ในการพักรวมที่มีระยะเวลาพักรวมไม่เกิน 2 สัปดาห์ ทำการใช้จ่าย

ต่อวันอยู่ระหว่าง 4,001-5,000 บาท

ด้านสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยวของเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ ความงามของแนวปะการัง ซึ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเกาะเต่าเพื่อทำกิจกรรมการดำน้ำทั้งรูปแบบดำน้ำลึก ดำน้ำตื้น รวมถึงเดินทางเพื่อมาเรียนดำน้ำที่เกาะเต่า นอกจากนี้ความสวยงามของทัศนียภาพบนอ่าวและความงามของชายหาด เป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวต่างชาติต้องการมาท่องเที่ยว รวมถึงความเป็นมิตรไมตรีของคนในท้องถิ่นที่ทำให้เป็นสิ่งที่ดึงดูดใจในการท่องเที่ยว ทำให้เกาะเต่ามีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับที่ Nisa Chatchakul (2012, pp. 262-264) กล่าวว่าทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อการท่องเที่ยว เพราะเป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว รวมทั้งให้ความรื่นรมย์แก่นักท่องเที่ยว เช่น หาดทรายขาวสะอาด น้ำทะเลสีเขียวใส หรือระบบนิเวศทางธรรมชาติที่สมบูรณ์ แต่ทั้งนี้ สถานที่ท่องเที่ยวหลายๆ ที่มีปัญหาเรื่องความสะอาด เช่น ขยะบริเวณชายหาด บริเวณข้างทางของถนน หรือบริเวณท่าเรือ ซึ่งทำให้ลดความสวยงามของทัศนียภาพในแหล่งท่องเที่ยว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรแก้ไขปัญหาก่อนที่จะกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีข้อดีเรื่องการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับมีแผนผังข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวที่เกาะเต่าไว้คอยบริการนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจำนวนมาก และหลากหลายภาษา ทั้งจากภาคธุรกิจเอกชน และหน่วยงานภาครัฐ แต่หากพิจารณาจะพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติอยากให้ปรับปรุงป้าย/สัญลักษณ์บอกทาง ตลอดจนป้ายเตือนต่างๆ อาจจะต้องเพิ่มความโดดเด่นและอ่านง่าย รวมถึงปรับปรุงสภาพเส้นทาง เนื่องจากมักเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับ Boonlerd Jittangwattana & Pensiri Srikampa (2014, p. 30) กล่าวว่า การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางเข้าไปแหล่งท่องเที่ยวได้ โดยต้องมีเส้นทางหรือเครือข่ายคมนาคมที่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกและปลอดภัย

ด้านความประทับใจต่อแหล่งท่องเที่ยว ของเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ การมีกิจกรรมที่ทำให้เพลิดเพลินกับการชมแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงรูปแบบกิจกรรมที่มีความหลากหลาย แต่ทั้งนี้ ควรพัฒนาความพร้อมของสาธารณูปโภคพื้นฐานซึ่งนักท่องเที่ยวอยากให้มีการเพิ่มจำนวนของสถานพยาบาลให้เพียงพอหรือเพื่อรองรับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากนักท่องเที่ยวหรือประชาชนในท้องถิ่นที่เจ็บป่วยหรือเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Raweewan Ployrungraj (2015, pp. 68-70) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความน่าสนใจและดึงดูดใจของจุดหมายปลายทาง คือ การที่แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายสร้างความประทับใจต่อนักท่องเที่ยวได้ แต่

นักท่องเที่ยวยังมองว่าความพร้อมของสาธารณูปโภคพื้นฐานยังน้อยอยู่ เช่น สถานพยาบาลโดยเฉพาะโรงพยาบาลเกาะเต่าซึ่งการเปิดปิดเป็นเวลาทำให้นักท่องเที่ยวไม่ได้รับความสะดวกเมื่อมีเหตุเจ็บป่วยไม่สบายหรือมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ของเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี นั้นมีจำนวนร้านอาหาร ห้องพัก รวมถึงท่าเรือและเรือ ที่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมถึงพนักงานบริการบนอ่าวที่มีเพียงพอต่อการในการบริการนักท่องเที่ยว แต่ทั้งนี้ ควรเพิ่มจำนวนศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและแหล่งช้อปปิ้ง

ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ของเกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี ถือว่าเป็นการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับพื้นที่ และความคุ้มค่าเงินที่เสียไปของกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวได้รับ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่านักท่องเที่ยวชาวต่างชาติรู้สึกว่าการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวต้องไม่ก่อให้เกิดการทำลายสภาพธรรมชาติบริเวณชายหาด และอยากให้พัฒนา คือ ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวในระหว่างการท่องเที่ยวและการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวๆ ที่เกาะเต่า เช่น การเกิดอุบัติเหตุต่างๆ ระหว่างการดำน้ำ

ด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนท้องถิ่น ข้อดีคือ การที่ผู้ประกอบการมุ่งคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน และกิจกรรมการท่องเที่ยวไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อม แต่แหล่งท่องเที่ยวยังคงต้องพัฒนาระบบการจัดการที่เหมาะสม เนื่องจากมีปัญหาขยะทั้งจากตัวเกาะ และขยะที่พัดมาจากที่อื่นเข้าสู่ฝั่ง

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เกาะเต่า จังหวัดสุราษฎร์ธานี

1. การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งที่จะพัฒนาให้แหล่งท่องเที่ยวเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อลดผลกระทบต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีระบบการจัดการน้ำเสียหรือขยะที่เหมาะสม ควรขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ลดการใช้พลาสติกและกล่องโฟม โดยมุ่งให้เห็นผลเสียจากขยะที่ส่งผลให้แหล่งท่องเที่ยวถูกทำลายและเป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตและสัตว์น้ำ รวมทั้งการเกิดทัศนียภาพที่ไม่สวยงาม ซึ่งส่งผลเสียต่อตัวแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งปัจจุบันจะเห็นว่าร้านค้ารวมถึงผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวบางรายได้พยายามลดการใช้พลาสติก ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีที่ทุกฝ่ายพยายามให้ความร่วมมือ สอดคล้องกับ Nisa Chatchakul (2012, pp. 268-271) ที่กล่าวว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์จะต้องทำพร้อมๆ กัน โดยมีการวางแผนและศึกษา ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อสภาวะแวดล้อมตามกระบวนการเพื่อหาแนวทางในการจัดการแก้ไขปัญหา การใช้มาตรการทางกฎหมาย

เช่น กฎหมายควบคุมการบำบัดน้ำเสีย เพื่อความอยู่รอดของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอนาคตต่อไป

2. พัฒนาเส้นทางการคมนาคมภายในเกาะให้มีความสะดวกสบายมากขึ้น ซึ่งกิจกรรมอย่างหนึ่งที่ได้รับคามนิยมจากนักท่องเที่ยว คือ การขับรถมอเตอร์ไซด์เพื่อท่องเที่ยว ในปัจจุบัน อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมาจากสภาพเส้นทางและถนน ซึ่งเส้นทางมีความชันและอันตราย สภาพถนนบางพื้นที่ที่เก่าและชำรุด รวมถึงเพิ่มรูปแบบการคมนาคมขนส่งที่สะดวกสบายขึ้นแก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังเกาะเต่า เช่น เครื่องบินทะเล เพื่อขนส่งนักท่องเที่ยวระหว่างเกาะหรือแผ่นดินใหญ่ ซึ่งตรงกับ Apinya Baggelaar Arrunnapaporn (2015) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ก่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวที่กระจายตัวไปตามท้องถิ่นต่างๆ จะเกิดกระแสการเดินทางท่องเที่ยวในภูมิภาคเพิ่มขึ้นตามมา

3. อนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว ทรัพยากรทางธรรมชาติของเกาะเต่า เช่น แนวปะการัง ชายหาด หรือโขดหิน จปร. ซึ่งเป็นสถานที่เสด็จประพาสของ ร.5 ถือเป็นเอกลักษณ์ของเกาะเต่า การจัดการการท่องเที่ยวต้องไม่เป็นการรบกวนธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับ Nippon Chuamuangphan (2015) กล่าวว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวควรอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืน กล่าวคือ ควรคำนึงถึงระบบนิเวศ ความเติบโตของเศรษฐกิจ จริยธรรมทางสังคม และสิ่งแวดล้อมสำหรับชุมชนและคนในพื้นที่ และยังสอดคล้องกับ Ramphaiphan Keosuriya (2013) ที่กล่าวถึงหลักการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน คือ ต้องอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยการสงวนรักษาคุณภาพของทรัพยากรให้มีคุณค่า รู้วิธีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ปรับปรุงอย่างเหมาะสม

4. การติดตามตรวจสอบสิ่งแวดล้อม เนื่องจากพื้นที่เกาะเต่า มีทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญ คือ แนวปะการัง ซึ่งนักท่องเที่ยวทำกิจกรรม ทั้งการดำน้ำตื้นและการดำน้ำลึก ทั้งกลางวันและการดำน้ำลึกกลางคืน รวมทั้งเป็นพื้นที่สำหรับกิจกรรมการเรียนรู้ดำน้ำลึก ซึ่งกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ล้วนมีผลทำให้ธรรมชาติใต้ทะเลเกิดความเสื่อมโทรม ซึ่งการดำเนินการท่องเที่ยวจำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพ ซึ่งจากมีความสำคัญต่อการดำรงชีพของคนในพื้นที่และตัวนักท่องเที่ยวเอง เพราะฉะนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรมีการติดตามตรวจสอบสิ่งแวดล้อม เพื่อรับทราบปัญหาหรือผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยว เพื่อหามาตรการป้องกันหรือแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Nippon Chuamuangphan (2015) กล่าวว่าองค์ประกอบ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจะต้องมีการติดตามตรวจสอบสิ่งแวดล้อม โดยอาจจะอยู่ในรูปแบบของการวิจัย การศึกษา ทั้งนี้ ต้องให้ความสำคัญกับชุมชนในพื้นที่ร่วมเป็น

ผู้ประเมิน ตรวจสอบและติดตามสถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย

1. ควรศึกษาพื้นที่ในแหล่งท่องเที่ยวของเกาะเต่า และพื้นที่ใกล้เคียง ได้แก่ เกาะนางยวน ที่มีแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยงถึงกัน โดยควรมีการกำหนดนโยบายการพัฒนาที่ถูกต้องจากการสนับสนุนให้มีการดำเนินการวิจัย และการสร้างความร่วมมืออย่างแท้จริงระหว่างหน่วยงานภาครัฐส่วนท้องถิ่นและส่วนกลาง เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และการนำแผนพัฒนาพื้นที่มาปฏิบัติร่วมกันได้อย่างถูกต้อง

2. ควรศึกษาในกรณีของขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวรวมถึงการจัดทำการประเมินผลกระทบในแหล่งท่องเที่ยว ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม เนื่องจากทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นจุดเด่นของเกาะเต่า ได้แก่ ปะการัง คงสมบูรณ์ ซึ่งหากไม่มีการศึกษาอาจเกิดความเสี่ยงสูงต่อการถูกทำลายจากนักท่องเที่ยว ซึ่งจะส่งผลต่อการท่องเที่ยวในอนาคต

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้เขียนขอขอบคุณสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยที่ได้สนับสนุนทุนในการศึกษาวิจัยซึ่งเป็นที่มาของบทความนี้ และส่งเสริมให้ผู้วิจัยได้ศึกษาความรู้เพิ่มเติมและตระหนักต่อความรับผิดชอบต่อสังคม

References

- Arrunnapaporn, A. B. (2015). **Professional knowledge for tourist guide and services in tourism industry** (ความรู้เฉพาะอาชีพมัคคุเทศก์และการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว) (1st ed.). Bangkok: Sukhothai Thammathirat Open University.
- Barbosa, L. G. M., Falcão de Oliveira, C. T., & Rezende, C. (2010). Competitiveness of tourist destinations: the study of 65 key destinations for the development of regional tourism. **Revista De Administracao Publica**, 44(5), 1067-1095.
- Chatchakul, N. (2012). **Tourism industry** (อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว) (4th ed.). Bangkok: Chulalongkorn University.
- Chemnasiri, N. (2012). **Development of agriculture tourism** (การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร) (1st ed.). Bangkok: Physics center.
- Chuamuangphan, N. (2015). **Professional knowledge for tourist guide and services in tourism industry** (ความรู้เฉพาะอาชีพมัคคุเทศก์และการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว) (1st ed.). Bangkok: Sukhothai Thammathirat Open University.
- Department of National Park, Wildlife and Plant Conservation. (2015). **Koh Tao (เกาะเต่า)** [Online]. Retrieved July 1, 2015 from http://park.dnp.go.th/visitor/nationparkshow.php?PTA_CODE=9143
- Department of Tourism. (2014). **Tourist statistics** (สถิตินักท่องเที่ยว) [Online]. Retrieved July 1, 2015 from <http://newdot2.samartmultimedia.com/home/listcategory/11/216>
- Esichaikul, R. (2012). **Introduction to tourism and tourism industry** (การท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว) (6th ed). Bangkok: Sukhothai Thammathirat Open University.
- Hanthong, S. (2000). **The potentiality of tourism management in Phatthalung Province** (ศักยภาพการจัดการการท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง). Master's dissertation, National Institute of Development Administration, Bangkok, Thailand.
- Jittangwattana, B & Srikampa, P. (2014). **Sustainable tourism development** (การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน) (2nd ed.). Bangkok: Thammasan.

- Keosuriya, R. (2013). **Principles of sustainable tourism management (หลักการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน)** [Online]. Retrieved March 12, 2016 from <http://lib.dtc.ac.th/article/tourism/0007.pdf>
- Kozak, M., & Rimmington, M. (1999). Measuring tourist destination competitiveness: conceptual considerations and empirical findings. **Hospitality Management**, 18: 273-283.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determinining sample size for research activities. **Educational and Psychological Measurement**, 30(3), 607-610.
- Ministry of Tourism and Sports. (2016). **The suitability of the tourism development zone and listening to opinions on tourism development planning. Bangkok and the South Sea Islands (Koh Samui, Koh Phangan and Koh Tao)** (โครงการศึกษาความเหมาะสมในการประกาศเขตการพัฒนาการท่องเที่ยว และการรับฟังความคิดเห็นในการกำหนดเขตพัฒนาการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานครและหมู่เกาะทะเลใต้ (เกาะสมุย เกาะพะงัน และเกาะเต่า) (1st ed.). Bangkok: Ministry of Tourism and Sports.
- Munglun, P. (2011). **The potentiality of floating market tourism in Nonthaburi for tourism resources management (ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวตลาดน้ำในจังหวัดนนทบุรีเพื่อการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว)**. Master's dissertation, Thammasat University, Bangkok, Thailand.
- Ployrungraj, R. (2015). **Tourist behavior (พฤติกรรมนักท่องเที่ยว)** (1st ed.). Bangkok: Odeon Store.
- Song, H. (2010). **Tourism demand modelling and forecasting: how should demand be measured?**. China: School of Hotel and Tourism Management.
- Surat Thani Province. (2014). **Surat Thani provincial development plan 2014-2017 (แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2557-2560)** [Online]. Retrieved May 6, 2016 from <http://www.suratthani.go.th/home/>
- Varakunvit, S. (2015). **Tourism industry (อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว)** (5th ed.). Bangkok: Waeowao.